

תת"ע 2978/07/20 - ג'בר אמיר נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 2978-07-20 מדינת ישראל נ' ג'בר
תיק חיצוני: 61212512661

בפני	כבוד השופטת שרית זוכוביצקי-אורי
מבקש	ג'בר אמיר
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 14.02.21.

1. ביום 18.05.20 קיבל המבקש לידיו, דו"ח מסוג הזמנה לדין שמספרו 61212512661 המייחס לו עבירה של נהיגה ברכב שנמסרה עליו הודעת אי שימוש על ידי בוחן, בניגוד לתנאים שפורטו בהודעת האי שימוש, בניגוד לתקנה 308(ד) לתקנות התעבורה, תשכ"א 1961.

2. ביום הדיון לא התייצב המבקש בבית המשפט, ומשכך נשפט בהעדרו ונגזרה עליו פסילה למשך 3 חודשים, פסילה על תנאי של שלושה חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 1,000 ₪.

טענות הצדדים

טענות המבקש

3. לטענת המבקש ביום 18.05.20 הוא קיבל הזמנה לדין, ליום 22.06.20. ביום 27.5.20 הוא פנה לעו"ד עותמן על מנת שתייצגו במועד הדיון שנקבע. לטענתו ביום 22.06.20 הוא התייצב בבית המשפט ביחד עם עורכת דינו, אך בבירור שערך במזכירות בית המשפט נמסר לו כי התיק לא נפתח בשל מגפת הקורונה וכי בהמשך יישלח לו זימון חדש. עוד נטען כי עורכת הדין ציינה כי היא המייצגת של המבקש וכי במידה וייקבע דיון יש לשלוח את הזימון ישירות אליה. לטענתו עו"ד עותמן בדקה מעת לעת במערכת נט המשפט, אך לא הופיע כל מידע על תיקו של המבקש.

4. לטענת המבקש ביום 20.06.21 עצר אותו שוטר לבדיקה שגרתית ורק אז נמסר לו כי הוא נמצא בפסילה. בבדיקה שנערכה מול מזכירות בית המשפט נמצא כי בתיקו של המבקש סרוקים שני כתבי אישום אשר בראשון מועד הדיון הוא 22.06.20 ובשני מועד הדיון 23.07.20. עוד נטען כי המשיבה בקשה להתלות את ההליכים בשל אי איתור המבקש, זאת למרות הבקשה של עורכת דינו לשלוח אליה את הזימון. לטענתו הוא לא התייצב בדיון שכן, מעולם לא קיבל כל זימון נוסף בדואר.

5. המבקש כפר בביצוע העבירה וטען כי כלל לא נהג ברכב אלא רק עמד לידו, שכן הוא היה מצוי ליד ביתו. עמוד 1

המבקש טען כי בהיותו נהג חדש, אם לא יבוטל פסק הדין ולא יינתן לו יומו בבית המשפט, ייגרם לו עיוות דין.

טענות המשיבה

6. המשיבה טענה כי המבקש קיבל לידיו את ההזמנה לדין מיד בסמוך לאחר ביצוע העבירה בה הואשם, אך סרב לחתום על טופס ההזמנה לדין. לאור העובדה כי המבקש לא אותר על פי הכתובת שנרשמה בדו"ח שנמסר לו, בקשה להתלות את ההליכים נגדו, אך מיד לאחר שאותרה כתובתו חודשו ההליכים ונשלחה אליו הודעה בדואר רשום עם אישור מסירה אשר נמסקה למיפוח הכוח של המבקש. אשר על כן הוא זומן כדין לדיון ומשלא התייצב אין לו להלין אלא על עצמו.

7. לטענת המשיבה בנסיבות העניין, פסק הדין אינו חורג ממתחם הענישה הנוהגת בעבירה בה הורשע ועל כן לא יגרם לו עיוות דין אם פסק הדין יוותר על כנו.

דין

8. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 **חסיין נ' מדינת ישראל** מיום 7.4.2008:

"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגיונות ההליך הפלילי".

9. לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "**החסד"פ**") הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא יגרם לו בכך עיוות דין.

10. כאשר נאשם הוזמן לדיון כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.

11. סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 **סמימי נ' מדינת ישראל** מיום 29.12.09 בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדין ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קבלת ההזמנה לדיון וקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

12. ההזמנה הראשונה לדין שנקבעה ליום 22.06.20 נמסרה למבקש במועד ביצוע העבירה ולטענתו הוא אף התייצב לדין בתאריך זה. הדין נדחה מעת לעת מטעמים שונים. בדין שהתקיים ביום 24.9.20 לא הוכחה המשיבה כי נמסרה למבקש הזמנה כדן ועל כן ההליכים בתיק הותלו עד לאיתור כתובתו של הנאשם וזימונו כדן לדין. ביום 13.12.20 חודשו ההליכים בתיק לאחר שהמשיבה הודיעה כי אתרה את הנאשם וזימנה אותו לדין שנקבע ליום 14.2.21.

13. בעבירות קלות, קובעת תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974:

"בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239 לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לעניין עבירת קנס כאילו הומצאה כדן גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן."

14. משהוכח כי נשלח דואר רשום אף בהעדר אישור מסירה או אישור שאינו ממולא כדן, רואים אותו כמי שהגיע למענו תוך 15 יום מיום שנשלח (עפ"ת (ב"ש) 47513-02-17 **בולנדי נ' מדינת ישראל**, מיום 21.5.17, עפ"ת (חי') 67571-03-18, **אפשטיין נ' מדינת ישראל**, מיום 25.4.18, רע"פ 106/15 **עו"ד קריב נ' מדינת ישראל**, מיום 20.1.15).

גם בעפ"ת 62391-02-19 **סויטי נ' מדינת ישראל** מיום 16.5.2019 (לא פורסם) קבע כב' השופט כדורי כי לשם ביסוס חזקת המסירה, די למאשימה להראות שההזמנה לדין נשלחה לנמען ההזמנה בדואר רשום.

דהיינו אם הוכחה המשיבה, כי שלחה את ההודעה בדואר רשום כדן חזקה שההודעה נשלחה כדן ועל המבקש מוטל הנטל להפריך חזקה זו.

15. על-פי אישורי המסירה, שצורפו לתגובת המשיבה, ההזמנה לדין נשלחה למבקש באמצעות דואר רשום לכתובתו הרשומה רחוב הפרחים 24 אבו גוש התקבלה ואישור המסירה נחתם על ידי המקבל ביום 4.01.21.

16. המבקש לא פירט בבקשתו כל סיבה שבשל נמנע ממנו להתייצב לדין, למעט טענה שנטענה בעלמא כי מעולם לא קיבל לידיו כל זימון נוסף שלא עולה בקנה אחד עם המסמכים שצורפו לתגובת המשיבה. גם אם שכר המבקש את שירותיה של עו"ד עותמן לצורך ייצוגו בתיק זה היה עליו לעדכנה במועד הדין.

בנסיבות אלה אני קובעת כי ההזמנה לדין נמסרה למבקש כדן וכי לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו.

האם קיים חשש לעיוות דין

17. גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 **סעדא נ' מדינת ישראל** מיום 24.4.2018).

18. ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דינו יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 **עמיד גיש נגד מדינת ישראל** מיום 27.5.2018).

19. המבקש כפר במיוחס לו בהזמנה לדין. הלכה היא כי אין די בעצם כפירה בביצוע העבירה כדי להקים טענה של עיוות דין. יתרה מכך, גם אם היה המבקש מעלה טענות של ממש להגנתו מוטלת על בית המשפט חובה לבחון אותן בזהירות של ממש. קבלת טענה זו משמעותה כי כל מי שיש לו הגנה טובה יכול שלא להופיע לדין שנקבע בעניינו ולאחר הרשעתו וגזירת דינו יוכל לגרום לביטולו של גזר הדין (ע"פ 2119/02 כהן עופר נ' מדינת ישראל מיום 14.4.2002, רע"פ 1773/04 אלעזר אסמעיל נ' מדינת ישראל מיום 23.2.2004).

20. כפירתו של המבקש כללית, ולפיה אך עמד ליד הרכב. היא לא נתמכה בכל ראיה או אסמכתא היכולות להקים ספק סביר בעצם ביצוע העבירה ואף מטעם זה איני רואה מקום לביטול פסק הדין.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדין הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ' תמוז תשפ"א, 30 יוני 2021, בהעדר הצדדים.